

det arbejde, således at der er en parlamentarisk kontrol også med det, der foregår i EU's militære del.

Anne Baastrup (SF):

Jeg forventer naturligvis, at statsministeren besvarer hr. Keld Albrechtsens spørgsmål bekræftende. Der skal ikke herske tvivl om, at SF synes, det er en utrolig dårlig idé, at regeringen deltager i forsvarskomiteen.

Men jeg vil så yderligere spørge statsministeren, om statsministeren ikke mener, at det er en ret god idé, at regeringen som sådan er enig, før man sætter sig ned og vælger en eller anden formand, at der overhovedet er fælles fodslag i regeringen, idet vi naturligvis forventer, at det er slut med, at regeringen tager af sted, uden at der foreligger et mandat fra Europaudvalget.

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil også interessere mig for den sidste del af spørgsmålet, nemlig om den måde, hvorpå regeringen har været involveret i denne her sag. For så vidt vi har kunnet se i pressen, er der meget stor tvivl om, hvad Danmark faktisk har stemt, for Udenrigsministeriet har ladet lække på behørig vis, så vi alle sammen har kunnet få øje det, at man fra dansk side ønskede en NATO-mand som formand, og på den anden side har der jo så været vedvarende avisforlydende om, at man faktisk fra dansk side har peget på en finne, der som bekendt ikke er medlem af NATO.

Så på hvilken måde har man involveret sig i denne sag?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Må jeg sige til fru Charlotte Antonsen og fru Anne Baastrup og også til hr. Keld Albrechtsen, at jeg grundlæggende er enig i, at vi nu bør søge sammen og få tilrettelagt den fremtidige procedure i forhold til Europaudvalget, som betyder, at vi naturligvis også vender dette og lignende spørgsmål i Europaudvalget på naturlig måde.

Til fru Charlotte Antonsen vil jeg sige: Jeg ved, at forsvarsministeren i morgen, tror jeg det er, har lejlighed til at orientere Det Udenrigspolitiske Nævn også om spørgsmålet om den konkrete håndtering vedrørende den militære komité's formand, og jeg synes, det er rigtigst at henvise til min forsvarsminister i det spørgsmål.

Så er der det mere principielle spørgsmål, som hr. Thulesen Dahl stiller, og som jeg hører sådan: Er det nu rigtigst, når Danmark har et forsvarsforbehold, at Danmark deltager som ud-

slaggivende – sådan hørte jeg spørgsmålet – i en afstemning om en formand for den militære komité? Og det vil jeg gerne give et klart svar på. Min vurdering er, at én ting er jura, en anden ting er, hvad vi ville finde rimeligt politisk, og der må jeg sige, at det er min vurdering og min holdning, at i sådanne sager, hvor den danske stemme vil være udslaggivende, mener jeg ikke, vi skal deltage – under fuld respekt for vores forbehold.

Jeg vil gerne sige til hr. Thulesen Dahl: Jeg kan ikke vide i den aktuelle sag, om Danmark rent faktisk har været udslaggivende, for det er en hemmelig afstemning. Men nu bliver jeg spurgt om det principielle, og det principielle er, som jeg finder det rigtigst, at den fulde respekt for forbeholdet må indebære, at Danmark ikke er udslaggivende i sådanne sager. Og det håber jeg dermed også er klart.

Det er naturligvis et onsdagsspørgsmål, vi har her i dag, men det er også et spørgsmål, som jeg synes har en sådan principiel karakter, at jeg har lagt vægt på at svare så direkte, som jeg nu overhovedet kan.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil takke statsministeren for den sidste del af besvarelsen, for det er et klart svar, at Danmark ikke skal deltage – i hvert fald ikke i situationer, hvor vi kan være udslaggivende. Det synes jeg er et stykke af vejen, vi så er nået.

Men det, der er problemet, er så præcis det, som statsministeren også selv siger, nemlig at vi ikke kan vide på forhånd, hvornår vi er udslaggivende, og derfor vil al fornuft jo tilsige, hvis man skal respektere forbeholdet, som statsministeren nu også selv er inde på, at vi slet ikke deltager i sådan nogle afstemninger; at vi simpelt hen siger, at den danske befolkning har bestemt, at Danmark ikke deltager i udarbejdelsen, forberedelsen, af en forsvarsdimension i EU, og så deltager vi da heller ikke i afstemninger i en militær komité, som lige præcis har til formål at forberede en forsvarsdimension i EU.

Det er da den eneste logik, man kan drage ud af det her. Og jeg håber, at statsministeren vil gøre sig tanker om måske at bevæge sig i den retning også i lyset af denne her debat.

Så er der ét spørgsmål, som vi så ikke fik et konkret svar på, men hvor vi jo i Dansk Folkeparti er meget optaget af, at vi finder en løsning. Og det er, at sager af denne her karakter naturligvis bør forelægges Folketingets Europaud-